V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 28. februára 2018: Wenger SA proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 23. januára 2018 vo veci T-869/16, Wenger/EUIPO

(Vec C-162/18 P)

(2018/C 311/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Wenger SA (v zastúpení: A. Sulovsky, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo, Swissgear Sàrl

Uznesením z 5. júla 2018 Súdny dvor (siedma komora) rozhodol, že nie je potrebné rozhodnúť o tomto odvolaní.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 24. apríla 2018 – KrakVet Marek Batko sp. K./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-276/18)

(2018/C 311/03)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: KrakVet Marek Batko sp. K.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ciele smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ([1]), najmä požiadavky uvedené v odôvodneniach 17 a 62 na zamedzenie kompetenčným sporom medzi členských štátov a dvojitému zdaneniu, ako aj nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 ([2]), najmä jeho odôvodnenia 5, 7 a 8, ako aj jeho články 28 až 30, vykladať v tom zmysle, že im odporuje prax daňového orgánu členského štátu, ktorá spočíva v tom, že transakcia sa klasifikuje spôsobom, ktorý sa líši tak od právneho výkladu rovnakej transakcie a rovnakých skutočností uskutočneného daňovým orgánom iného členského štátu, ako aj od jeho stanoviska k žiadosti o záväznú informáciu podaného na základe tohto výkladu, ako aj od záveru, ku ktorému uvedený daňový orgán dospel pri výkone daňovej kontroly, a ktorá vedie k dvojitému zdaneniu zdaniteľnej osoby?

2. V prípade, ak z odpovede na prvú otázku vyplynie, že takáto prax nie je v rozpore s právom Spoločenstva, môže daňový orgán členského štátu, pri zohľadnení smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a práva Únie, jednostranne uložiť daňovú povinnosť bez toho, aby zohľadnil skutočnosť, že daňový orgán iného členského štátu už opakovane potvrdil zákonnosť konania zdaniteľnej osoby, a to najprv na žiadosť zdaniteľnej osoby a následne vo svojich rozhodnutiach z daňovej kontroly?

   Alebo by mali daňové orgány oboch členských štátov v záujme zásady daňovej neutrality a zamedzenia dvojitého zdanenia spolupracovať a dospieť k dohode tak, aby zdaniteľná osoba bola povinná zaplatiť DPH iba v jednej z týchto krajín?

3. V prípade, ak z odpovede na druhú otázku vyplynie, že daňový orgán členského štátu môže jednostranne zmeniť daňovú klasifikáciu, mali by sa ustanovenia smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že daňový orgán druhého členského štátu je povinný vrátiť zdaniteľnej osobe daň stanovenú týmto orgánom v stanovisku k žiadosti o záväznú informáciu a zaplatenú za zdaňovacie obdobie ukončené daňovou kontrolou, aby sa tak zabezpečilo zamedzeniu dvojitého zdanenia ako aj zachovanie zásady daňovej neutrality?

4. Ako sa má vykladať výraz uvedený v ustanovení článku 33 ods. 1 prvej vete harmonizovanej smernice o DPH, podľa ktorého sa preprava uskutočňuje „dodávateľom alebo na jeho účet“? Zahŕňa tento výraz aj prípad, kedy zdaniteľná osoba ponúka ako predajca na online nákupnej platforme možnosť, aby kupujúci uzatvoril zmluvu s logistickou spoločnosťou, s ktorou uvedený predajca spolupracuje aj na iných transakciách ako je predaj, pričom kupujúci si môže slobodne vybrať aj iného ako ponúkaného prepravcu a zmluvu o preprave uzavrie kupujúci s prepravcom bez toho, aby bol predávajúci zmluvnou stranou?

   Je na účely výkladu, najmä s ohľadom na zásadu právnej istoty, relevantná skutočnosť, že do roku 2021 musia členské štáty zmeniť právnu úpravu, ktorou sa do ich právnych poriadkov preberá vyššie uvedené ustanovenie smernice o DPH tak, aby sa článok 33 ods. 1 uvedenej smernice mohol uplatniť aj na prípad nepriamej spolupráce pri výbere prepravcu?

5. Má sa právo Únie, konkrétne smernica o DPH, vykladať v tom zmysle, že nižšie uvedené skutočnosti, sú spoločne alebo samostatne relevantné pre určenie, či zdaniteľná osoba vytvorila s cieľom obídenia článku 33 smernice o DPH, a teda zneužitiu práva, také právne vzťahy medzi nezávislými spoločnosťami uskutočňujúcimi dodanie, odoslanie alebo prepravu tovaru, ktorých cieľom je využiť nižšiu sadzbu DPH v inom členskom štáte:

   5.1. ak logistická spoločnosť, ktorá vykonáva prepravu, je prepojená so zdaniteľnou osobou a poskytuje jej aj iné služby, nezávislé od prepravy,

5.2. ak zákazník sa zároveň môže kedykoľvek odchýliť od zdaniteľnou osobou ponúkanej možnosti poveriť prepravou logistickú spoločnosť, s ktorou má uzatvorený zmluvný vzťah, pričom môže prepravu zveriť inému prepravcovi alebo si môže tovar osobne vyzdvihnúť?

(1) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.
(2) Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 2010, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 16. mája 2018 – Tesco-Global Áruházak Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-323/18)

(2018/C 311/04)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Je zlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie upravujúcimi zásadu zákazu diskriminácie (články 18 a 26 ZFEÚ), zásadu slobody usadiť sa (článok 49 ZFEÚ), zásadu rovnosti zaobchádzania (článok 54 ZFEÚ), zásadu rovnosti, pokiaľ ide o kapitálovú účasť v spoločnostiach v zmysle článku 54 ZFEÚ (článok 55 ZFEÚ), zásadu slobodného poskytovania služieb (článok 56 ZFEÚ), zásadu voľného pohybu kapitálu (články 63 a 65 ZFEÚ) a zásadu rovnosti, pokiaľ ide o zdaňovanie podnikov (článok 110 ZFEÚ), skutočnosť, že daňovník vykonávajúci maloobchodnú činnosť v prevádzkarni, ktorého akcionármi sú zahraničné subjekty a ktorý prevádzkuje viacero obchodných prevádzkarní prostredníctvom jedinej obchodnej spoločnosti, podlieha osobitnej dani, ktorej sadzba je výrazne progresívna a v skutočnosti spadá do najvyššieho pásma sadzieb dane, zatiaľ čo daňovníci, ktorých akcionármi sú vnútroštátne subjekty, a ktorí sú jeho priamymi konkurentmi a podnikajú v rámci franšízového systému pod rovnakou značkou – pričom každá obchodná prevádzkareň je obvykle osobitnou obchodnou spoločnosťou – spadajú do pásma oslobodenia od uvedenej dane alebo do jedného z pásiem z nízkymi sadzbami, ktoré nasledujú po pásme oslobodenia od dane, takže daň platená spoločnosťami, ktorých akcionármi sú zahraničné subjekty a celkový podiel na tieto spoločnosti pripadajúcich daňových príjmov sú v skutočnosti podstatne vyššie, ako je to v prípade daňovníkov, ktorých akcionármi sú vnútroštátne subjekty?

2. Je zlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie týkajúcimi sa zákazu štátnej pomoci (článok 107 ods. 1 ZFEÚ) skutočnosť, že daňovník, ktorý uskutočňuje maloobchodný predaj v prevádzkarniach a prostredníctvom jedinej obchodnej spoločnosti prevádzkuje viacero obchodných prevádzkarní, podlieha osobitnej dani, ktorej sadzba je výrazne progresívna a v skutočnosti spadá do najvyššieho daňového pásma, zatiaľ čo daňovníci, ktorých akcionármi sú vnútroštátne subjekty, a ktorí sú priamymi konkurentmi tohto daňovníka a vykonávajú svoju činnosť v rámci franšízového systému pod rovnakou značkou – pričom každá obchodná prevádzka je obvykle osobitnou obchodnou spoločnosťou – spadajú do pásma oslobodenia od uvedenej dane alebo do jedného z pásiem z nízkymi sadzbami, ktoré nasledujú po pásme oslobodenia od dane, takže daň platená spoločnosťami, ktorých akcionármi sú zahraničné subjekty a celkový podiel na tieto spoločnosti pripadajúcich daňových príjmov sú v skutočnosti podstatne vyššie, ako je to v prípade daňovníkov, ktorých akcionármi sú vnútroštátne subjekty?